ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΓΙΑ «ΑΡΙΣΤΟΥΣ» ΜΑΘΗΤΑΣ

Ἐκδιώκονται 9 ἀπό τά «Ἀνάβρυτα»

Ρεπορτάζ : ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Τά πρῶτα ὄχι εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῆς ἱδρύσεως καί λειτουργίας τῶν Γυμνασίων τῶν «ἀρίστων» δέν ἄργησαν νά φανοῦν : ἐννέα ἀριστοῦχοι μαθηταί, πού εἰσλήθαν πέρυσι κατόπιν ἐξετάσεων στό Γυμνάσιο Ἀριστούχων «Ἀνάβρυτα», ἐκδιώκονται ἐφέτος ἀπό τό Γυμνάσιο αὐτό, γιατί δέν συγκέντρωσαν στό ἐνδεικτικό προαγωγῆς τῆς Α΄ τάξεως γενικό βαθμό μεγαλύτερον τοῦ 18 καί 5)11 (τρεῖς συγκέντρωσαν 18 3)11 καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπό 18 1)11 ἕως 17 4)11).

Ἰδού τί ἀναφέρουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι γονεῖς σέ ὑπόμνημά τους πρός τούς ἁρμοδίους :

«Μέ βαθεῖαν ὀδύνην ἐπληροφορήθημεν δύο ἡμέρας πρό τῆς λήξεως τῆς νομίμου ἡμερομηνίας ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν εἰς τά Γυμνασια τῆς Χώρας, ἤτοι τήν 27ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., ὅτι τά τέκνα ἡμῶν δέν θα γίνουν δεκτά πρός ἐπανεγγραφήν εἰς τό Γυμνάσιον 'Αριστούχων «Ἀνάβρυτα» καί δή ἐκ τῆς Α΄ τάξεως εἰς τήν Β΄ κατά τό τρέχον Σχολικόν ἔτος 1972—73 μέ τήν αἰτιολογίαν ὅτι δέν ἐλάβον βαθμολογίαν προαγωγῆς τῶν (καί δι' αὐτῆς παραμονῆς των εἰς τό ἀνωτέρω γυμνάσιον) 18δ)11 ἀλλά κατά τι μικροτέραν, δηλαδή τρεῖς μαθηταί ἔλαβον βαθμολογίαν 183)11 καί ἕτεροι ἐξ μαθηταί ἔλαβον βαθμολογίαν συμπαιμένην μεταξύ τοῦ 181)11 ἕως καί 174)11.

»Ἡ τοιαύτη αφνιδιαστική καί τρόπον τινα προμερή δι' ἡμᾶς τούς γονεῖς ἀλλά καί διά τούς ἰδίους τούς μαθητάς, ἀνακοίνωσις τῆς Διευθύνσεως τοῦ Σχολείου ἦτο μία πράξις ἡ ὁποία ἔφερε ἡμᾶς εἰς ἀπελπιστικήν κατάστασιν καί ἀπόγνωσιν δεδομένου ὅτι κατά 99,9% ἔχει κλείσει καί ὁ ἀριθμός ἐγγραφῆς τῶν ἀνωτέρω μαθητῶν εἰς τά πρότυπα Γυμνάσια τοῦ τόπου διαμονῆς των. Ἀλλά ἡ σκληρά ταύτη ἀπόφασις ἔπληξε κυρίως τά τέκνα μας διότι κατερράκωσε τό ἠθικόν των καί ἐτραυμάτισεν τήν τρυφερόν αὐτῶν παιδικήν ψυχήν ἴσως εἰς μέγιστον βαθμόν. Διότι οἱ μαθηταί αὐτοί ὑποδεχθήσαν ὑπό τῶν Δημοτικῶν Σχολείων εἰς ἄ ἐφοίτησαν καί ἀντεπεξῆλθον ἐπιτυχῶς τάς δυσκολωτάτας εἰσαγωγικάς ἐξετάσεις διά τό Γυμνάσιον 'Αριστούχων «Ἀνάβρυτα» καί ἐφοίτησαν λίαν ἐπιτυχῶς εἰς τήν Α΄ τάξιν τοῦ Γυμνασίου τούτου, δυναταλείψαντες συνάμα τάς θέσεις των εἰς τά πρότυπα Γυμνάσια τοῦ τόπου διαμονῆς των καί ἀντί προστασίας καί στοργῆς ἀπομακρύνονται τώρα ἀς ἀκατάλληλοι. Τίνος λάθη πληρώνουν;

»Ἡμεῖς οἱ γονεῖς τοῖον ἐπιχείρημα πρέπει νά χρησιμοποιήσωμεν διά νά πείσωμεν τά τέκνα μας ὅτι εἰς τήν Πατρίδα μας ὑπάρχει ἀπεριόριστος ἀγάπη, φροντίδα καί στοργή διά τήν νέαν γενεάν, ὅταν ταῦτα ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ὑφίστανται τάς πείσεις μιᾶς τόσον, κατά τήν γνώμην μας, βαρείας ἀδικίας; Μέ τήν ἀπειρίαν τῆς νεαροτάτης ἡλικίας δέν ἠμποροῦν νά κατανοήσουν πῶς ἐδιώκονται καί μάλιστα παρά κέντε ἐκ τοῦ σχολείου των διότι δέν συνκέντρωσαν βαθμόν 18δ)11. Ἀλλά τοῦτο δέν δυνάμεθα νά τό κατανοήσωμεν οὔτε ἡμεῖς οἱ γονεῖς των, οὔτε καί οἱ διδάσκοντες κ.κ. Καθηγηταί μέ τήν τεραστίαν πεῖραν των, οἱ ὁποῖοι ἐπανειλημμένως ἔχουν προτείνει μείωσιν τῆς ἐξωθενωτικῆς ταύτης βάσεως διότι κατά γενικήν γνώμην εἶναι ἀδύνατον ὁ αὐτός μαθητής νά εἶναι ἄριστος εἰς ὅπαντα τά διδασκόμενα πρός αὐτόν μάθηματα, πρωτεύοντα ἡ δευτερεύοντα.

»Ὑπάρχουν πολλοί ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζονται ἀς Ἰδιοφυΐαι εἰς τά Μαθηματικά, ἤ τήν Φυσικήν, ἤ τήν Φιλολογίαν ἤ τήν Ἱστορίαν καί λοιπά ἀλλά ὑπάρχουν ἐλάχιστοι εἰς τόν κόσμον ἐλόκληρον οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τοιοῦτον βαθμόν πολυμερισμόν καί δή αὐτῆς καί τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Ἐάν τοιαύτους μαθητάς ἀναζητήτε διά τά Γυμνάσια τῶν Ἀρίστων καί δή εἰς μεγάλον ἀριθμόν, ἡ ταιαύτη προσπάθεια κατά τήν ταπεινήν μας γνώμην μάλλον εἶναι ματαία. Λαμβανομένου δέ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ μαθηταί οὗτοι ἀπομακρυνθέντες διά πρώτην φοράν τῶν οἰκογενειῶν των καί εὑρεθέντες αἰφνιδίως εἰς ἕνα νέον ἄγνωστον περιβάλλον καί ἀναβιώσαντες τήν ζωήν τοῦ Οἰκοτροφείου τήν τόσον διαφορετικήν τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς ἤτο φυσικόν νά ὑποστοῦν κάποιον συναισθηματικόν κλονισμόν ἀλλά καί πνευματικόν τοιοῦτον καί μάλιστα κατά τό πρῶτον ἔτος τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν των λόγω τῆς ἀπότομου ἀλλαγῆς περιβάλλοντος, τό ὁποῖον ἔτος εἶναι ὡς πρῶτον τό πλέον δοκιμαστικόν.

»Διά τους ἀνωτέρω λόγους παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως γίνουν ἀποδεκτά τά κατωτέρω αἰτήματά μας: 1) Ἡ ἄμεσος ἐπιστροφή τῶν τέκνων μας εἰς τό Σχολεῖον των διότι ἤδη ἔχουν ἀρχίσει τά μαθήματα. 2) Ἡ κατά τό δυνατόν μείωσις τοῦ ὁρίου εἰς βαθμολογικῆς βάσεως. 3) Ἡ κατά προτεραιότητα καί ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ ἐγγραφή εἰς τά πρό τυπα Γυμνασια τῶν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπομακρυνομένων ἐκ τοῦ Γυμνασίου 'Αριστούχων» «Ἀνάβρυτα» μαθητῶν».

ΤΑ ΕΠΕΣΗΜΑΝΕ

Ἀλλά γιά τήν ἐπικίνδυνη αὐτή καινοτομία τῆς ἱδρύσεως Γυμνασίων γιά τούς «ἀρίστους» μαθητές ἔγραψε πρό δύο περίπου μηνῶν στά «Νέα» ὁ κύριος Εὐάγγελος Παπανούτσος. Καί ἐπεσήμανε τίς ἐπιπτώσεις — ἠθικές καί ψυχολογικές — πού θά ἔχῃ ὁ διαχωρισμός τῶν μιᾶς μαθητῶν σέ ἐκλεκτούς καί μή ἐκλεκτούς, πάνω στά ἴδια τά παιδιά καί τίς οἰκογένειές τους. Ἀναδημοσιεύομε δύο περικοπές ἀπό τό ἄρθρο τοῦ κ. Παπανούτσου, γιά νά δοῦμε ὅτι τά ὅσα ἐπεσήμανε τότε, ἀποδεικνύονται σήμερα ἀπό τήν πράξη :

...«1. Ἐπιτρέπεται ἠθικά νά διαχωρίσαμε, μέ ἐπίσημο χρῖσμα στό μέτωπο, τά Ἑλληνόπουλα σέ δύο κατηγορίες: ἐδῶ τό πλῆθος τῶν ἀγελαίων, ἐκεῖ τούς λίγους ἐκλεκτούς; Τούς πρώτους νά ἐξακολουθήσωμε νά τούς στοιβάζωμε στά κοινά σχολεῖα μέ τό «συνηθισμένο» πρόγραμμα, τίς «συνηθισμένες» ἐλλείψεις, τό «συνηθισμένο» προσωπικό, καί γιά τούς δεύτερους νά δημιουργήσωμε ἕνα ἰδιαίτερο ἐκπαιδευτικό καθεστώς ποῦ ἀπαιτεῖ εἰδικές ἀπό τήν Πολιτεία φροντίδες καί, φυσικά, μεγάλες δαπάνες; Ἡ ἄνιση μεταχείριση τῶν αὐριανῶν πολιτῶν εἶναι ἀνεκτή ἀπό τό πολίτευμα καί τή συνείδηση τοῦ λαοῦ μας;

2. Εἶναι ἄραγε καί ψυχολογικά θεμιτός αὐτός ὁ διαχωρισμός; Δέν θά πληγώνη τήν εὐαίσθητη ψυχή τῶν παιδιῶν, πού θά τούς κλείσωμε κατάμουτρα τήν πόρτα τοῦ Παραδείσου λέγοντας: «Ἐσεῖς δέν ἔχετε τό μυαλό ποῦ χρειάζεται γιά νά γευθῆτε τό νέκταρ τῶν ἀθανάτων· περάστετε ὅπως-ὅπως μέ τήν τροφή τῶν κοινῶν θνητῶν. Ἄν σᾶς στενοχωρῆ ἡ διάφορση, τά παράπονά σας στό Θεό ποῦ σᾶς ἔπλασε κατώτερα ὄντα»; Φαντάζεται κανείς τό ἄγχος τῶν γονέων καί τήν ἀγωνία τῶν παιδιῶν: θά ἐπιτύχουν ἤ ὄχι νά περιληφθοῦν καί νά μείνουν στή χορεία τῶν ἐκλεκτῶν; Μπαίνει στή θέση τοῦ δυστυχισμένου μικροῦ ποῦ θά χωριστῆ ἀπό τούς τυχερούς γείτονες καί φίλους του, ἐπειδή ὑστέρησε στή βαθμολογία ἢ σάστισε στίς ἐξετάσεις; Ἡ τοῦ γονιοῦ ποῦ ἄν κατά τή φοίτηση στό Γυμνάσιο τῶν Ἀρίστων δέν παρουσίαση τό παιδί του ὑψηλές ἐπιδόσεις καί ἀπομακρυνθῆ, πρέπει νά σκάψη τό κεφάλι καί καρτερικά νά παραδεχτῆ ὅτι τό ἀγαπημένο του ἐλαστάρι «δέν εἶναι γιά μεγάλα πράγματα»;»...

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 5

τοια διαβρωτική δύναμη — ἔλεγε ὁ καθηγητής Σιωμόπουλος — ὥστε ὁδήγησαν τά Ζαγόρια σέ συνθηκολόγηση. Δέν εἶχαν τήν εὐθύνη τῆς πράξεως αὐτῆς. Τό Δεσποτάτο διαλυόταν στήν ἐπιδρομή τῶν Ὀσμανιδῶν. Οἱ χωροδεσπότες μεταβάλλονταν σέ «σπαχῆδες» τιμαριούχους. Τά Ζαγοροχώρια ἀποδέχτηκαν τή σουλτανική κυριαρχία μέ ἕνα μεγάλο ἀντάλλαγμα: τό προνόμιο νά αὐτοδιοικοῦνται, νά διατηρήσουν οἱ χωρικοί τά δάση τους καί τή γῆ πού καλλιεργοῦσαν, νά ἀποφασίζουν γιά τίς τύχες τους, νά διακινοῦν σάν ἐλεύθεροι πραματευτάδες τόν πλοῦτο, νά διαβρώνουν μέ τή νέα δύναμή τους τή σκλαβιά τοῦ Γένους.

● ΑΚΟΥΓΑ. Πόσο ἐνοχλητικά ἦταν αὐτά τά φῶτα, πόσο ἐνοχλητικά τά μεγάφωνα καί ἡ κίνηση στήν κεντρική πλατεῖα τῶν Ἰωαννίνων! Οἱ εἰκόνες ἀναβαν καί ἔσβηναν μπροστά μου, μέ τήν κουβέντα τοῦ καθηγητή Σιωμόπουλου, σάν ἐκτυφλωτικά φλάς-μπάκ: τό παρελθόν καί τό τώρα. Τό τώρα καί τά χρόνια πού θάρθουν. Ἐμεῖς καί αὐτοί οἱ νέοι. Αὐτοί καί οἱ παππούδες τῆς παλιᾶς παράδοσης. Ἡ Ἑλλάδα μέσα ἀπό τό χωνευτήρι τῆς Ἱστορίας. Πρός τά ποῦ δδεύουμε, στ' ἀλήθεια; Θυμήθηκα ἕναν ὅρο, πού συναντῶ καμμιά φορά σέ χοντρά συγγράμματα: ὁ ρυθμιστικός ρόλος τοῦ κράτους.

ΦΤΑΣΑΜΕ πιά στήν ἁπλή σοφία νά ζητᾶμε τήν πολιτική ἐναρμόνιση τῶν ἀντιθέσεων. Ὅσο γίνεται. Νά τήν ἀπαιτοῦμε, ἀφοῦ ἡ Ἑλλάδα, ὅλοι ἐμεῖς, πρέπει νά ζήσουμε.

● Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Σιωμόπουλος μιλοῦσε πάντα γιά τά παλιά, φωτίζοντας μέσα ἀπό, τήν ἱστορία τῆς Ἠπείρου τά σύγχρονα προβλήματα τῆς περιοχῆς, καί μέσα ἀπό τά προβλήματα αὐτῆς τῆς ἀκριτικῆς περιοχῆς, τά προβλήματα τοῦ σύγχρονου Ἑλληνισμοῦ. Θυμήθηκα μιά κουβέντα, πού εἶχα τήν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα μέ τόν πρόεδρο τῆς Ἑταιρίας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν κ. Φρόντζο στό γραφεῖο του:

— Μάλιστα, αὐτή ἡ ἐκροή τοῦ ὀρεινοῦ πληθυσμοῦ ἔχει τίς διαστάσεις ἑνός ἐθνικοῦ προβλήματος, μοῦ εἶχε πῆ. Καί πρέπει ἀπαραίτητα νά συγκρατηθῆ ὁ πληθυσμός αὐτός στίς ἑστίες του. Πρέπει νά πριμοδοτηθοῦν οἱ παραγωγοί, ἡ καλλιτεχνική χειροτεχνία του, ὅλα τά δημιουργικά ἔργα. Σέ μιά χώρα ὅπου πριμοδοτοῦνται τά παντα—ἡ ναυτιλία, ὁ τουρισμός, ἡ διομηχανία, οἱ ἐξαγωγές—εἶναι παράλογο νά μή πριμοδοτῆται ἡ ἐθνική ἐπιχείρηση ἀνασχέσεως τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος, ἰδιαίτερα σέ μιά τόσο εὐαίσθητη περιοχή. Ἄς σκεφθοῦμε τί ρόλο ἔπαιξε πάντα ἡ Πίνδος. Ἡ ψυχική ἀγνότητα καί ἡ φυσική ρώμη τῶν ἀνθρώπων τῶν ὀρεινῶν μας περιοχῶν μπόλιαζε πάντα τίς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους μέ ὑγεία—ἄς μή τό ξεχνοῦμε ποτέ αὐτό.

● ΕΒΛΕΠΑ μπροστά μου πάλι τόν κ. Φρόντζο, μέ τό σοβαρό, σχεδόν ἱερατικό του πρόσωπο, νά προφέρη τίς λέξεις αὐτές. Ὁ καθηγητής Σιωμόπουλος συνέχιζε πάντα αἰσιόδοξος, γεμᾶτος πίστη. Καί σκεπτόμουν: ἡ ψυχική ἀγνότητα τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν μας ἴσως νοθεύτηκε ἤδη. Δέν εἶναι πιά ἁπλοϊκοί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἄν ἁπλοϊκότητα εἶναι ἡ ἀγνότης. Καί φεύγουν. Φεύγουν ὁλοένα. Ἀφήνουν πίσω τους τή γῆ, τίς φυσικές κλίσεις τους, τίς ἀγάπες τους.

● ΠΡΕΠΕΙ νά δοῦμε ἀκόμη βαθύτερα τήν οὐσία αὐτοῦ τοῦ προβλήματος. Ἄν δεῖξουμε ὀλιγωρία, ἄν ἀδιαφορήσουμε μπροστά στό θέμα αὐτό, πού κρίνει τή στοιχειωδέστερη ἀλληλεγγύη τοῦ Ἔθνους, θά μᾶς κρίνη ἀδυσώπητα ἡ νεολαία. Καί ἡ κρίση τῆς νεολαίας, ὅ,τι καί ἄν κάνουμε, ὅ,τι καί ἄν ποῦμε, εἶναι μιά βαρυσήμαντη πολιτική πράξη. Μοῦ τόλεγαν τά κενά βλέμματα τῶν νέων ἀνθρώπων, πού περνοῦσαν ἐκεῖ ἀπό μπροστά μας, καθώς καθόμαστε μέ τόν καθηγητή Σιωμόπουλο στό τραπεζάκι μας τοῦ κέντρου «Ὄασις», στά Γιάννενα.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΝΔΑΝΟΣ

ΑΥΡΙΟ : Μακροπρόθεσμα προγράμματα χωρίς μικροπρόθεσμες λύσεις.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀστυφύλακας καταδικάσθηκε γιά θανατηφόρο ξυλοδαρμό

ΕΚΚΡΕΜΕΙ ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΙΚΗ

Σέ 3½ χρόνια κατεδικάσθη χθές ἀπό τό Κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος εἶχε παραπεμφθῆ σάν συναυτουργός γιά θανατηφόρα σωματική βλάβη σέ βάρος τοῦ Δημήτρη Παπαδοπούλου, ἐτῶν 34.

Τό δικαστήριο ἐδέχθη ὅτι ὁ Τσούκας μέ τόν συνάδελφό του Γιαννακόπουλο ξυλοκόπησαν τήν 15η Δεκεμβρίου 1968 στά ἀφοδευτήρια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς τόν Παπαδόπουλο, μέ ἀποτέλεσμα νά πεθάνη ἀπό ἐγκεφαλική αἱμορραγία 36 ὧρες ἀργότερα στό Κρατικό Νοσοκομεῖο Πειραιῶς.

Ὁ Θ. Γιαννακόπουλος ἔχει καταδικασθῆ γιά τήν ἴδια ὑπόθεση σέ φυλάκιση 3½ ἐτῶν.

Ἡ ἀνάμιξη τοῦ Τσούκα προέκυψε στήν δίκη Γιαννακοπούλου καί ὁ τότε εἰσαγγελεύς τῆς Ἕδρας κ. Παπακαρᾶς ζήτησε νά ἀσκηθῆ ποινική δίωξη καί ἐναντίον τοῦ ἀστυφύλακα Τσούκα.

Καί τρίτη δίκη

Χθές ἀπεκαλύφθη ὅτι γιά τήν ἴδια ὑπόθεση ἐκκρεμεῖ καί ἄλλη δίκη μέ κατηγορουμένους δυό ἀστυνομικούς τῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, κατηγορουμένους γιά παράνομη παρακράτηση τοῦ θύματος.

Ὁ Τσούκας τόσο στήν διάρκεια τῆς διαδικασίας ὅσο καί στήν ἀπολογία του ἀρνήθηκε ὅτι κτύπησε τόν Παπαδόπουλο.

«Ἤθελε ὁ Γιαννακόπουλος (ὁ καταδικασθεῖς συνάδελφός του) νά θίξη ὁπό πρόσωπό μου τήν Ἀσφάλεια Πειραιῶς, γιατί δέν τόν κάλυψε».

Ἀντίθετα οἱ μάρτυρες κατηγορίας καί ἰδιαίτερα οἱ Βύρων Φραγκούλης καί Γεράσιμος Κόλλας κατέθεσαν ὅτι ἄκουσαν τό θῦμα νά φωνάζη στά ἀφοδευτήρια τῆς Ἀσφαλείας:

«Βρέ παιδιά μή μέ κτυπᾶτε» καί ἀργότερα ὅταν ὁ Τσούκας τόν πῆγε στά κρατητήρια τόν ἐλάκτισε.

Οἱ μάρτυρες ἀστυνομικοί ἀπέκλεισαν κάθε ἔνοχή τοῦ Τσούκα. Τήν ἔνοχή τοῦ Τσούκα ἐπρότεινε ὁ εἰσαγγελεύς κ. Μαρκάκης, ἀλλά ἐζήτησε νά κηρυχθῆ ἔνοχος σάν συνεργός.

Ἔνσταση

Στήν ἀρχή τῆς διαδικασίας ἡ ὑπεράσπιση τοῦ ἀστυφύλακα Τσούκα ζήτησε τήν ἀποσυμπή τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς, γιατί ὁ κατηγορούμενος κατά τήν τέλεση τῆς πράξεως ἦταν ἐν ὑπηρεσίᾳ. Τό δικαστήριο ἀπέρριψε τήν ἔνσταση.

Μετά τήν καταδίκη τοῦ Τσούκα οἱ συνήγοροί του κ.κ. Κατσανέικος καί Τζαγκαρόλλας ἐδήλωσαν ὅτι θά ἀσκήσουν ἀναίρεση στόν Ἄρειο Πάγο ἀναφέροντας μεταξύ τῶν ἄλλων λόγων καί τήν παράσταση τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς.

Τό δικαστήριο ἐπεδίκασε ποσό 10.000 δραχμῶν γιά ψυχική ὀδύνη στόν πατέρα τοῦ θύματος.

Ὁ πατέρας

«Κανένας ἀπό τούς ἀστυνομικούς δέν πρόσφερε βοήθεια στό παιδί μου. Ἐπί τρεῖς ὧρες τό κτυποῦσαν. Παράνομα τόν πιάσανε, παράνομα τόν ρίξανε στό κελί, παράνομα τόν κτύπησαν, παράνομα τόν κατεδίκασαν σέ θάνατο. Καί ποῦ; Μέσα στήν ἀστυνομία. Ἐκεῖ ποῦ ζητᾶ ὁ πολίτης βοήθειαν, κατέθεσε μεταξύ ἄλλων ὁ πατέρας τοῦ θύματος Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος.

Δέν εὐθύνεται τό σῶμα τῆς ἀστυνομίας ἄν ἕνας ἀστυφύλακας διαπράττει ἕνα ἀδίκημα. Δέν εἶναι ἔτσι κ. Παπαδόπουλε, συμπλήρωσε ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου.

«Σύμφωνοι, ἀλλά στήν συγκεκριμένη περίπτωση ὅλα ἔγιναν παράνομα» ἀπάντησε ὁ κ. Παπαδόπουλος.

Μέ εἰδοποίησαν — προσέθεσε — νά ἔλθω στήν Ἀθήνα γιατί ὁ γιός μου εἶχε κτυπηθῆ. Ὅταν ἦλθα τόν βρῆκα στό νεκροτομεῖο νεκρό.

Καί σ' ἀπάντηση ἐρωτήσεως τοῦ Προέδρου σχετικά μέ τήν ἔνοχή τοῦ κατηγορουμένου εἶπε:

— «Στήν δίκη τοῦ Γιαννακόπουλου ἄκουσα ὅτι τό παιδί μου φώναξε : «Μή μέ κτυπᾶτε βρέ παιδιά» ποῦ σημαίνει ὅτι δέν τόν κτυποῦσε μόνο ἕνας.

—Ἐπίσης κατετέθη ὅτι κάποια στιγμή ἀκούσθηκε : «Ρίξε του ἕνα μπουγέλο νερό νά συνέλθη. Καί ἀπ' αὐτό βγαίνει ὅτι στόν ξυλοδαρμό, ἦταν καί ἄλλοι. Ἐδῶ ἄκουσα ὅτι ἦταν ὁ κατηγορούμενος.

Τά αἴτια

ΕΙΣΑΓ. : Ποιά ἦταν ἡ αἰτία πού τόν ἔπιασαν;

ΜΑΡΤ.: Χρωστοῦσε χρήματα στόν Γιαννακόπουλο.

ΕΙΣΑΓ. : Σέ ἄλλους;

ΜΑΡΤ. : Δέν ξέρω.

Ὁ ἀδελφός τοῦ θύματος Γρηγόριος Παπαδόπουλος κατέθεσεν ὅτι ἐνῶ ὁ ἀδελφός του εἶχε κτυπηθῆ μέχρι θανάτου καί χαροπάλευε στήν Ἀσφάλεια ὁ Γιαννακόπουλος πῆγε τήν ἴδια μέρα στό σπίτι καί τοῦ ζητοῦσε τά χρήματα ποῦ εἶχε δανείσει στόν ἀδελφό του!

Ἐπανέλαβε καί αὐτός ὅσα ἄκουσε στήν δίκη τοῦ Γιαννακόπουλου, σχετικά μέ τήν ἀνάμειξη τοῦ Τσούκα καί κατέληξε ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι ὑπεύθυνος γιά τόν θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ὁ Μιχ. Ριγεᾶτος ἀστυφύλακας τῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς κατέθεσε τήν ἡμέρα ἐκείνη ὅτι εἶδε τόν Γιαννακόπουλο καί τόν Τσούκα νά συζητοῦν μέ τό θῦμα στό διάδρομο, χωρίς νά ξέρη τό περιεχόμενο καί τόν χρόνο διαρκείας τῆς συζητήσεως Καί

«Δέν κτύπησα τόν Παπαδόπουλο. Ὁ Γιαννακόπουλος στό πρόσωπό μου, ἤθελε νά θίξη τήν ἀστυνομία», εἶπε μεταξύ ἄλλων ὁ καταδικασθεῖς Κων. Τσούκας

ἐτόνισε κατηγορηματικά ὅτι τό θῦμα δέν εἶχε κτυπηθῆ τήν ὥρα πού τό εἶδε γιατί δέν ἄκουσε οὔτε φωνές οὔτε θορύβους.

ΠΡΟΕΔΡ. : Τότε γιατί σέ ἐστειλε ὁ ἀξιωματικός ὑπηρεσίας νά δῆς τί γίνεται στά ἀφοδευτήρια.

ΜΑΡΤ. : Δέν ξέρω.

Ὁ Τσούκας ἔφερε τό θῦμα στά κρατητήρια. Ἀνοίγοντας τήν πόρτα τόν ἔσπρωξε μέ δύναμη, αὐτός γονάτισε, κρατήθηκε ἀπό τήν πόρτα καί ἔτσι δέν ἔπεσε ἐντελῶς ἀπό πάτωμα, κατέθεσε ὁ Βύρων Φραγκούλης λογιοτής πού βρίσκοταν τήν ἐποχή ἐκείνη στά κρατητήρια τῆς ἀσφαλείας.

Τό Σάββατο βράδυ ἔφεραν τόν Παπαδόπουλο στά κρατητήρια, συνέχισε ὁ μάρτυρας. Τήν ἑπομένη τό πρωΐ γύρω στίς 10 ἦλθε ὁ Γιαννακόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐρώτησε τό θῦμα :

— Τί ζητᾶς ἐδῶ;

—Ἀφοῦ ἐσύ μέ ἔφερες. Τώρα κάνεις ὅτι δέν ξέρεις, τοῦ ἀπήντησε. Ὁ Γιαννακόπουλος γύρισε, τότε πρός τόν δεσμοφύλακα καί τοῦ εἶπε:

— «Δῶσε μου τον αὐτόν, εἶναι δικός μου».

— «Πάρε τον, ἀλλά νά συζητήσετε ἐδῶ δίπλα», τοῦ ἀπάντησε ὁ δεσμοφύλακας.

Τραυματισμένος

Τόν ἔφερε 3 ὧρες ἀργότερα στό κελλί ὁ Τσούκας. Ἦλθε καί ὁ Γιαννακόπουλος καί ζητοῦσε ἀπό τό θῦμα τήν διεύθυνση τοῦ ἀδελφοῦ του. Τό θῦμα δέν ἀπαντοῦσε. Τόν σηκώσαμε καί τόν ξαπλώσαμε σ' ἕνα πάγκο. Ἦταν πρισμένο τό πρόσωπό του καί ἔβγαζε ἀφρούς ἀπό τό στόμα καί ἔλεγε ὅτι πονοῦσε τό κεφάλι του. Φωνάξαμε τόν δεσμοφύλακα, καί στίς δύο τό μεσημέρι τόν πήραμε γιά τό νοσοκομεῖο.

Σ' ἐρωτήσεις τοῦ Προέδρου ὁ Φραγκούλης εἶπε ὅτι ἄκουσε τό θῦμα νά φωνάζη ἀπό τά ἀφοδευτήρια:

«Γιατί μέ κτυπᾶτε βρέ παιδιά; Καί λέγω μετά! Ρίξε του ἕνα μπουγέλο νερό νά συνέλθη. Ἀπ' αὐτά ἐγάζει τό συμπέρασμα ὅτι ὁ Γιαννακόπουλος πρέπει νά εἶχε καί συνεργάτη στόν ξυλοδαρμό.

Καί ἄλλος

Τά ἴδια κατέθεσε καί ὁ Γεράσιμος Κόλλας ναυτικός πού βρισκόταν κι αὐτός ἐκείνη τήν ἐποχή στά κρατητήρια τῆς Ἀσφαλείας καί πρόσθεσε ὅτι ἀπό τίς χαραμάδες τῶν παραθύρων τοῦ κελλιοῦ εἶδε τούς Γιαννακόπουλο, Τσούκα καί θῦμα νά βγαίνουν ἀπό τά ἀφοδευτήρια.

Ἡ ὑπεράσπιση

Ὁ ἀστυφύλακας Νικολόπουλος ἀφοῦ ἐδήλωσε ὅτι δέν ξέρει τίποτε γιά τό ἐπεισόδιο πρόσθεσε ὅτι εἶδε κάποια στιγμή τό θῦμα, ἀλλά δέν φαινόταν κτυπημένο.

ΠΡΟΕΔΡ. : Καλά δέν εἶδες τούς ἀφρούς καί τό αἷμα;

ΜΑΡΤ. : Ὄχι.

Ὁ κ. Γεώργ. Σταυρουλόκης ἀστυνόμος, κατέθεσε ὅτι ἀνέλαβε ὑπηρεσία ἐκείνη τήν ἡμέρα στίς 2 τό μεσημέρι. Εἰδοποιήθηκε γιά τό ἐπεισόδιο καί ἔτρεξε στά κρατητήρια. Εἶδε τό θῦμα καί διέταξε τήν ἄμεση μεταφορά του στό νοσοκομεῖο γιατί φαινόταν σοβαρή ἡ κατάστασή του.

Ὁ κ. Ἐλευθέριος Γιαννακόπουλος τέως ἀστυνομικός διευθυντής καί διοικητής τότε τῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς κατέθεσε ὅτι ἀπό ἀναφορές πληροφορήθηκε τό τραγικό ὅπως τό χαρακτήρισε ἐπεισόδιο καί διέταξε ἀμέσως ἀνακρίσεις. Ἀπέκλεισε κάθε ἀνάμιξη καί φυσικά εὐθύνη τοῦ κατηγορουμένου Τσούκα καί χαρακτήρισε ἀδίστακτο τόν Γιαννακόπουλο.

Γ. ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ: Πληροφορηθήκατε τήν ἴδια ἡμέρα τό ἐπεισόδιο καί φυσικά τήν αἰτία τῆς συλλήψεως. Γιατί λοιπόν στίς 19 Δεκεμβρίου τρεῖς ἡμέρες μετά τό ἐπεισόδιο μέ ἔγγραφο στήν Εἰσαγγελία Πειραιῶς λέτε ὅτι τό θῦμα συνελήφθη γιά ἐξακρίβωση ταυτότητας καί ἐπειδή δέν εἶχε κατάλυμα;

ΜΑΡΤ.: Αὐτό μοῦ ἀνέφεραν.

ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ : Μά ἐδῶ εἴπατε ὅτι ξέρατε τά πάντα.

ΠΡΟΕΔΡ. : Ὁ κ. συνήγορος σᾶς λέει ὅτι δέν γράψατε τήν ἀλήθεια τῆς συλλήψεως.

ΣΥΝΗΓ. : Αὐτό ἀκριβῶς.

ΠΡΟΕΔΡ. : Αὐτό ἀφορᾶ τόν ἀστυφύλακα Γιαννακόπουλο.

ΣΥΝΗΓ.: Ὄχι τό ἔκανε γιατί ἤθελε νά παρασιωπήση τήν ὑπόθεση. Παραπλάνησε τόν κ. Εἰσαγγελέα.

«Δέν ξέρω...»

Στήν συνέχεια ἐκλήθη ὁ ἀστυφύλακας τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς κ. Γεώργιος Γιαννόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡ. : Τί ξέρεις;

ΜΑΡΤ. : Τίποτε.

ΠΡΟΕΔΡ. : Τότε γιατί σέ ἔφεραν ἐδῶ;

ΜΑΡΤ. : Δέν ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡ. : Δέν ξέρεις; Ποιός συνέλαβε τό θῦμα;

ΜΑΡΤ.: Ἐγώ.

ΠΡΟΕΔΡ. : Ποιός σοῦ εἶπε νά συλλάβης τόν Παπαδόπουλο;

ΜΑΡΤ.: Κανένας, τόν συνέλαβα γιά ἐξακρίβωση στοιχείων.

ΠΡΟΕΔΡ. : Ἐπαναλαμβάνω ποιός σοῦ εἶπε;

ΜΑΡΤ. : Σᾶς εἶπα γιά ἐξακρίβωση στοιχείων.

ΠΡΟΕΔΡ. : Εἶσαι κατηγορούμενος στήν ἄλλη ὑπόθεση γιά παράνομη κατακράτηση;

ΜΑΡΤ.: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡ. : Τότε φύγε...

Μετά